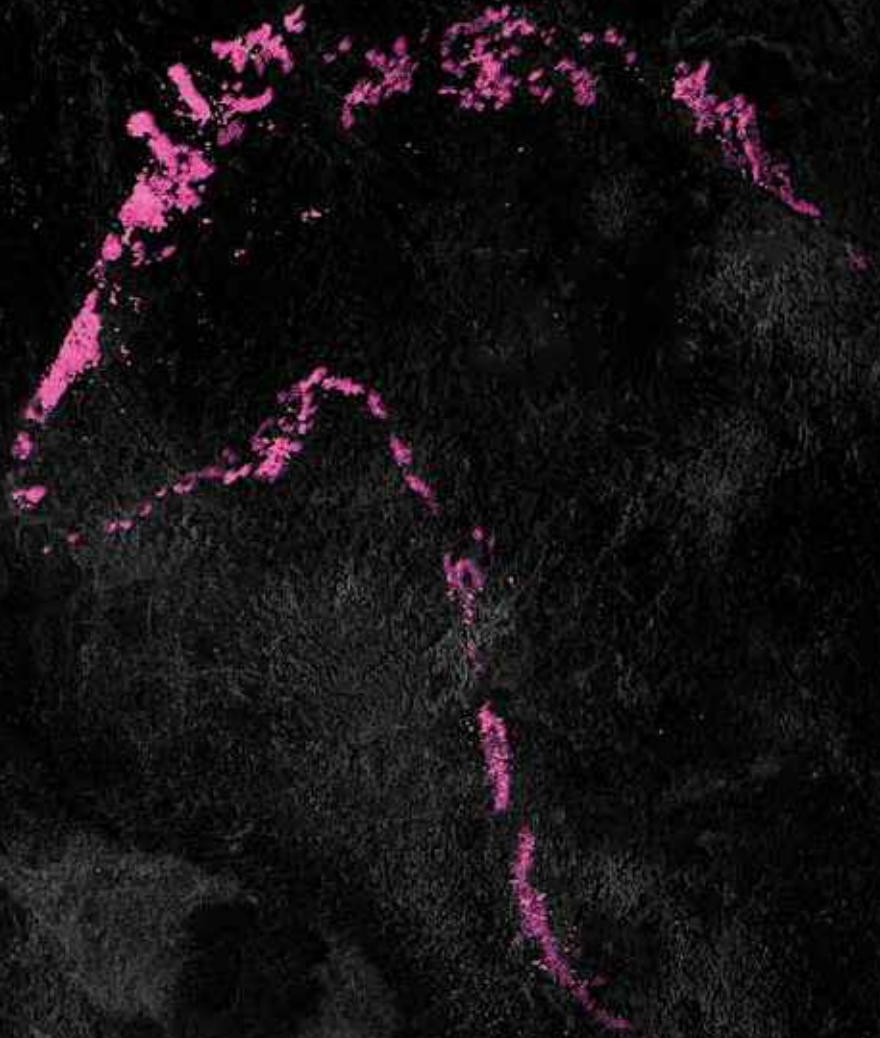

DURANGALDEA 2027 • LOS CABALLOS ROJOS DE ASKONDO
PATRIMONIO EN PELIGRO • DURANGOKO EMAKUMEEN KARTZELA

astola

ikerketa eta historia

DURANGALDEKO URTEKARIA

5.zk 2011 5€

BARRUKO IBILBIDEAK

ARGAZKIAK: TXELU ANGOITIA

Bost gonbidatuek barruko bidezidorretatik eramango gaituzte, sakoneko bidexka apaletatik.

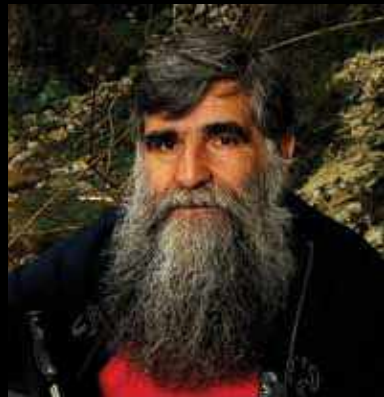
Paisaia ikusgarriak alde batera utzita, leku xumeetara eta intimoetara begiratzeko gonbitea egiten digute, eurentzat oso bereziak diren bazterretara gerturatzeko keinua.

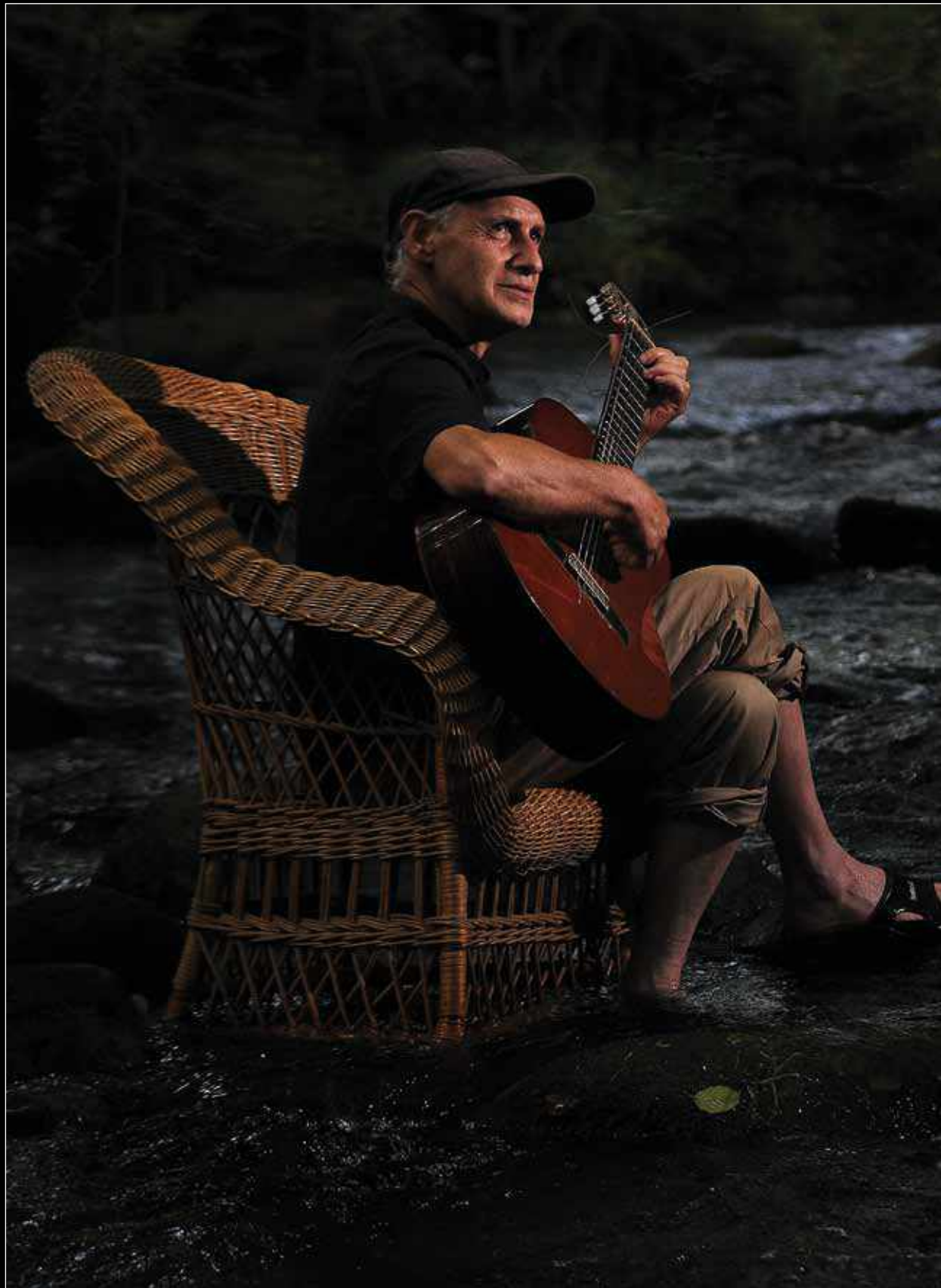
Sarritan bakoitzaren haurtzarora egiten dute bidaia. Rilke poeta handiak esan zuenez, horixe omen da "gure aberri bakarra".

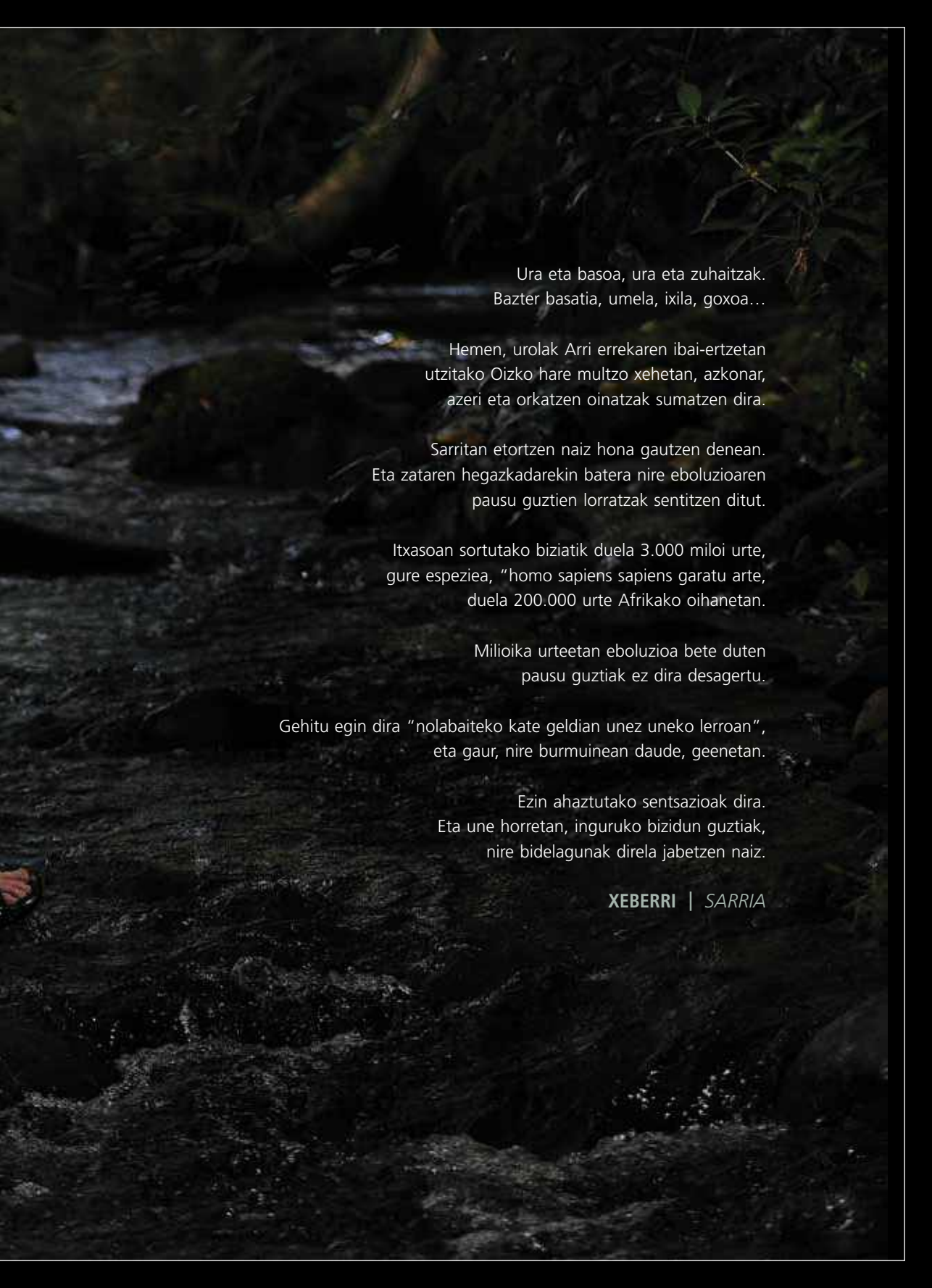
Munduko lekurik kutunena denez, euren burua horra loturik dago. Leku hori gure jatorria izango da urliarentzat; helmuga sandiarentzat; eta ametsen lurralde hauskorra berendiarentzat.

Ale honetara ekarri ditugun gonbidatuentzat toki horiek Durangaldean daude.

Ura eta basoa, ura eta zuhaitzak.
Bazter basatia, umela, ixila, goxoa...

Hemen, urolak Arri erreka ibai-ertzetan
utzitako Oizko hare multzo xehean, azkonar,
azeri eta orkatzen oinatzak sumatzen dira.

Sarritan etortzen naiz hona gautzen denean.
Eta zataren hegazkadarekin batera nire eboluzioaren
pausu guztien lorratzak sentitzen ditut.

Itxasoan sortutako biziatik duela 3.000 miloi urte,
gure espeziea, "homo sapiens sapiens" garatu arte,
duela 200.000 urte Afrikako oihanetan.

Milioika urteetan eboluzioa bete duten
pausu guztiak ez dira desagertu.

Gehitu egin dira "nolabaiteko kate geldian unez uneko lerroan",
eta gaur, nire burmuinean daude, geenetan.

Ezin ahaztutako sententzioak dira.
Eta une horretan, inguruko bizidun guztiak,
nire bidelagunak direla jabetzen naiz.

XEBERRI | *SARRIA*

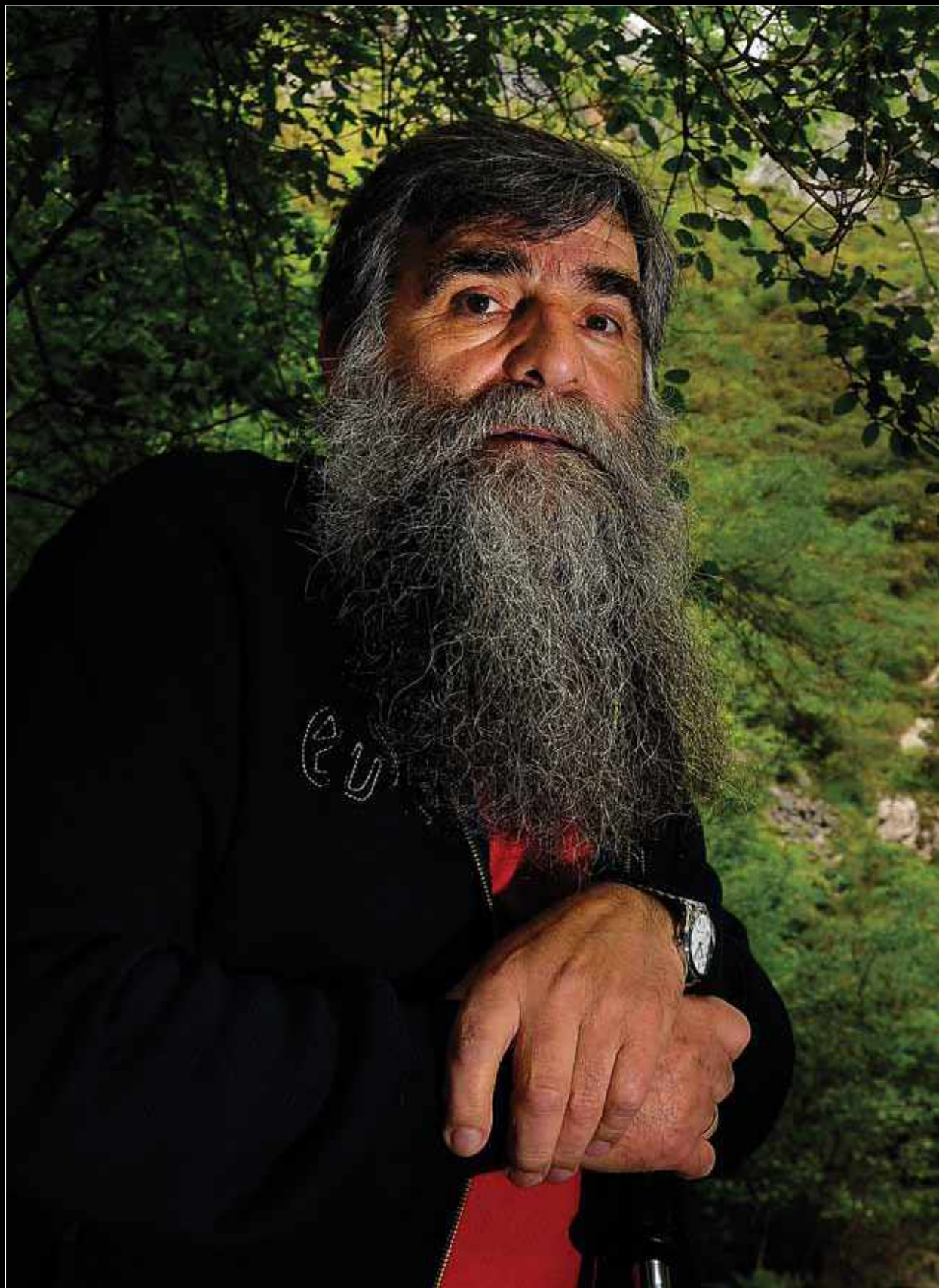

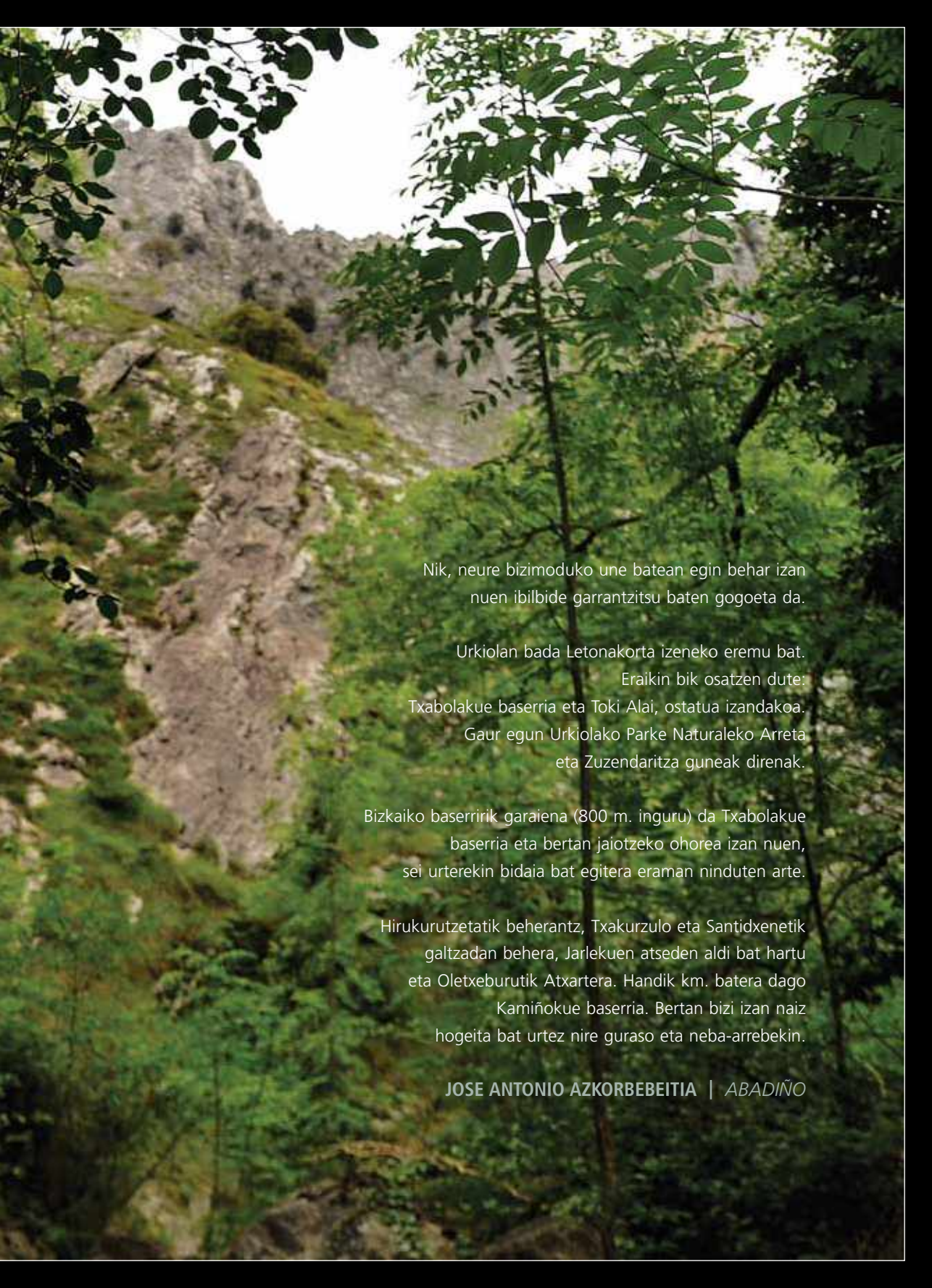
Txikitan gure etxetik (Kukutze baserritik) tontorrera joaten giñan, Sarratuko tontorrera.
Handik dana ikusten gendun; egunez, inguruko mendi eta herriak eta gauez zeruko izar guztiak.

Durangon bizi naizenetik barriz, hankak Tabira alderantz joaten jatez beti,
ingurua atsegina egitez jat.

NEKANE BEREZIARTUA | *DURANGO*

Nik, neure bizimoduko une batean egin behar izan
nuen ibilbide garrantzitsu baten gogoeta da.

Urkiolan bada Letonakorta izeneko eremu bat.

Eraikin bik osatzen dute:

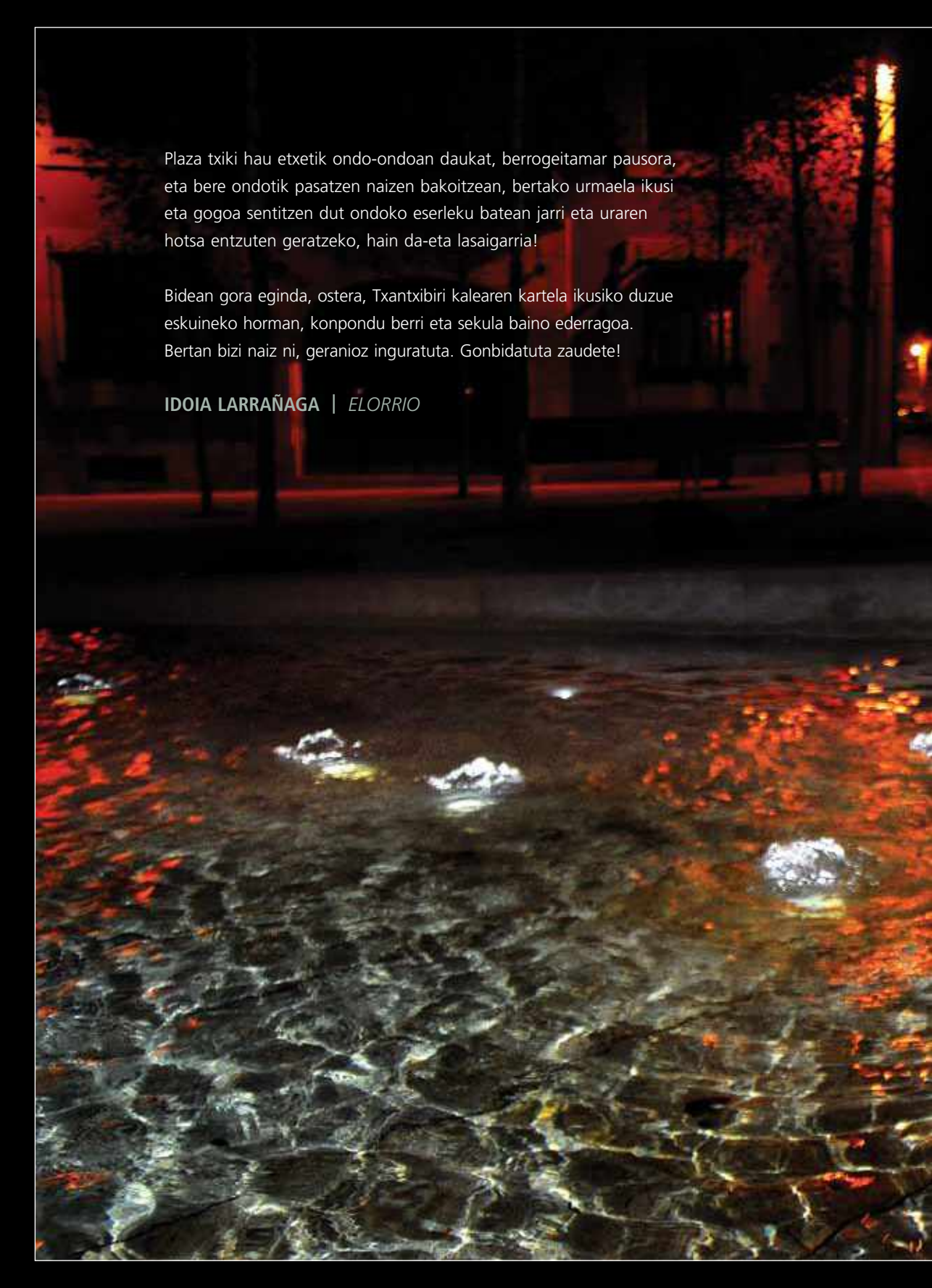
Txabolakue baserria eta Toki Alai, ostatua izandakoa.

Gaur egun Urkiolako Parke Naturaleko Arreta
eta Zuzendaritza gunek direnak.

Bizkaiko baserririk garaiena (800 m. inguru) da Txabolakue
baserria eta bertan jaiotzeko ohorea izan nuen,
sei urterekin bidaia bat egitera eraman ninduten arte.

Hirukurutzetatik beherantz, Txakurzulo eta Santidxenetik
galtzadan behera, Jarlekuen atsedean aldi bat hartu
eta Oletxeburutik Atxartera. Handik km. batera dago
Kamiñokue baserria. Bertan bizi izan naiz
hogeita bat urtez nire guraso eta neba-arrebekin.

JOSE ANTONIO AZKORBEBEITIA | *ABADIÑO*

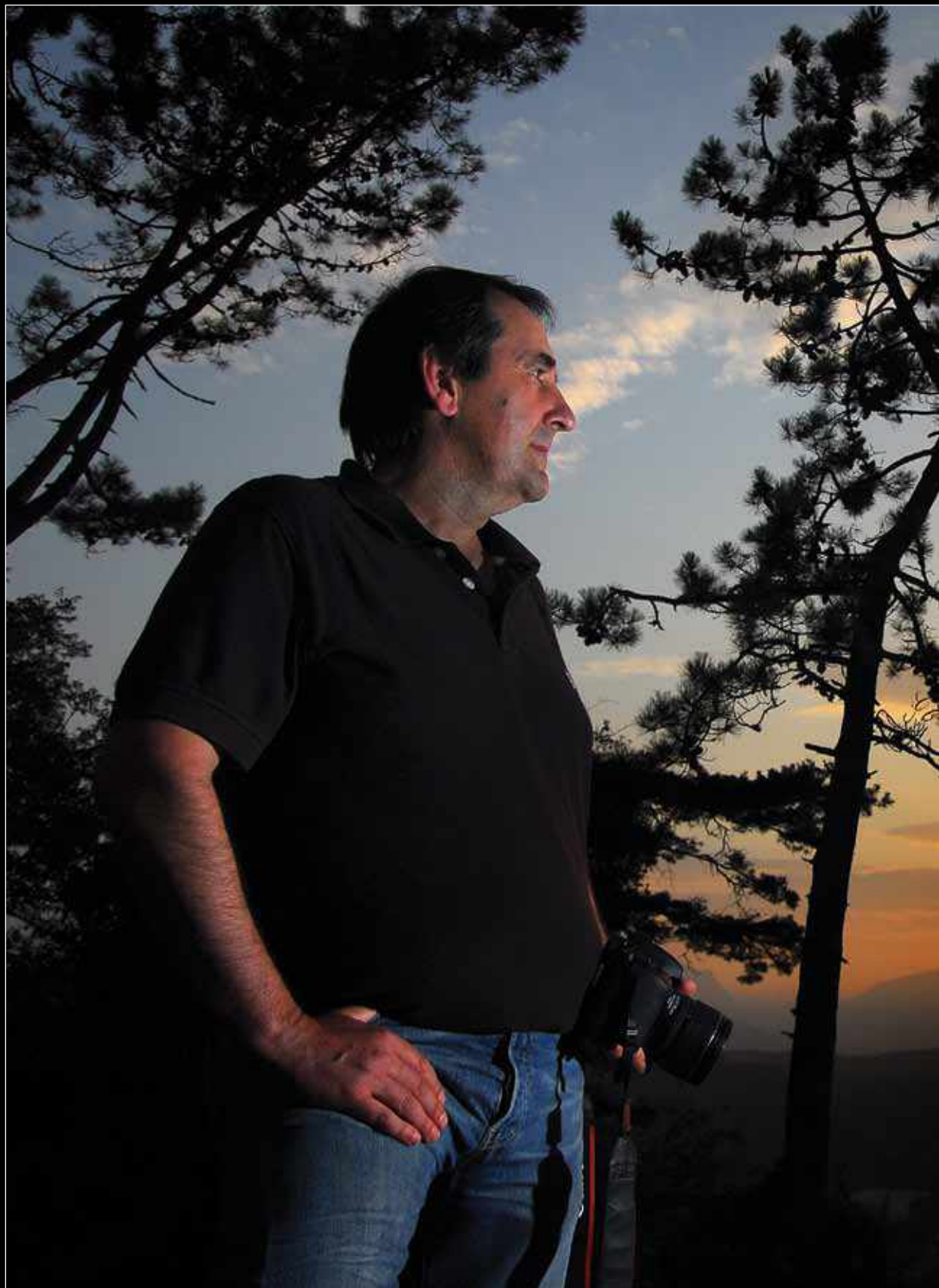

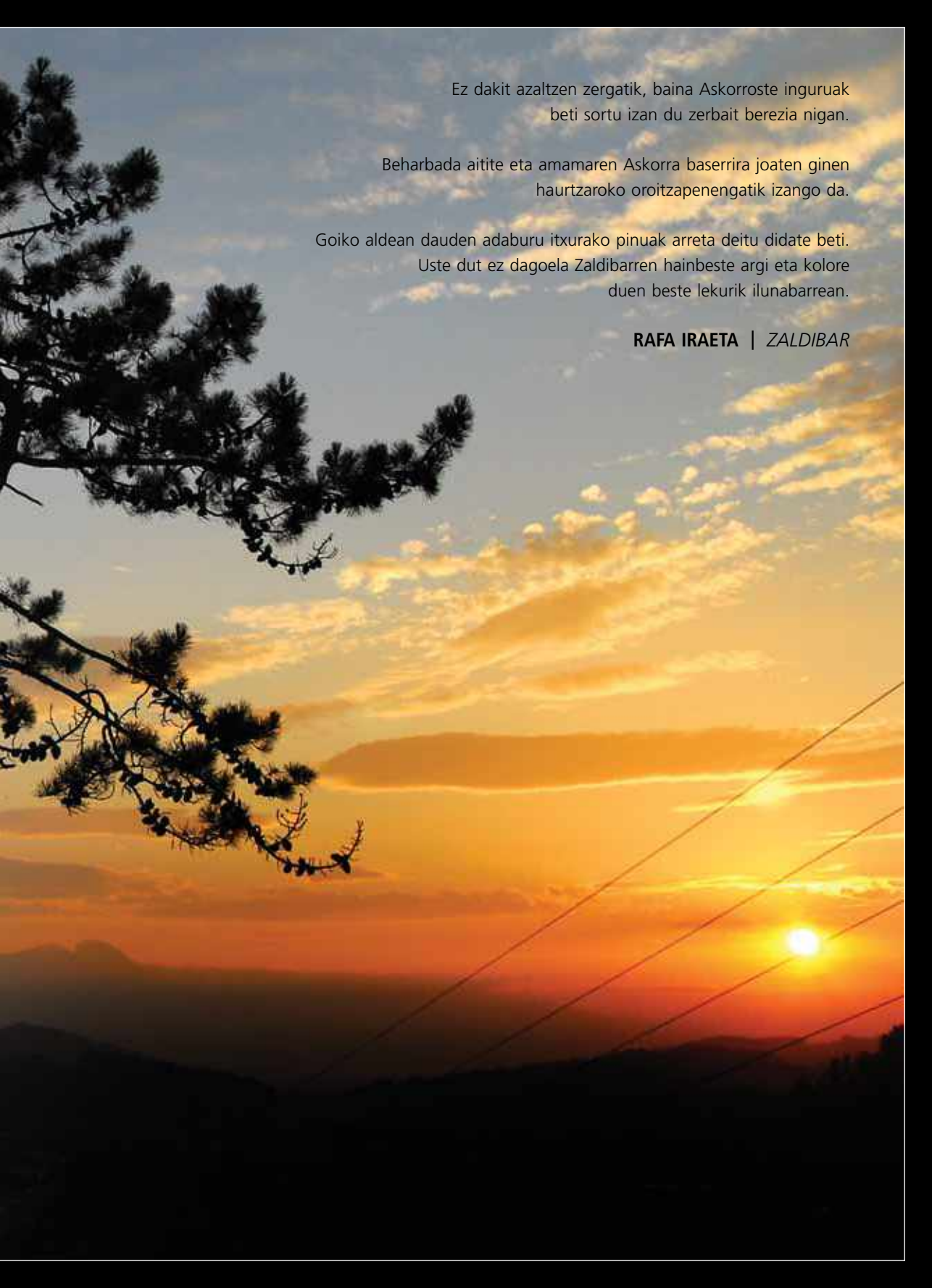
Plaza txiki hau etxetik ondo-ondoan daukat, berrogeitamar pausora,
eta bere ondotik pasatzen naizen bakoitzean, bertako urmaela ikusi
eta gogoa sentitzen dut ondoko eserleku batean jarri eta uraren
hotsa entzuten geratzeko, hain da-eta lasaigarria!

Bidean gora eginda, ostera, Txantxibiri kalearen kartela ikusiko duzue
eskuineko horman, konpondu berri eta sekula baino ederragoa.
Bertan bizi naiz ni, geranioz inguratuta. Gonbidatuta zaudete!

IDOIA LARRAÑAGA | *ELORRIO*

Ez dakit azaltzen zergatik, baina Askorroste inguruak
beti sortu izan du zerbait berezia nigan.

Beharbada aitite eta amamaren Askorra baserrira joaten ginen
hartzaroko oroitzapenengatik izango da.

Goiko aldean dauden adaburu itxurako pinuak arreta deitu didate beti.
Uste dut ez dagoela Zaldibarren hainbeste argi eta kolore
duen beste lekurik ilunabarrean.

RAFA IRAETA | *ZALDIBAR*